

Concerts d'orgue a la Mercè

MONTSERRAT TORRENT

26-setembre-2020 20.30h

Programa

Francisco CORREA DE ARAUXO (1584-1654)

Tiento LXVIII. Canto llano de la Inmaculada Concepción de la Virgen Maria. (Todo el mundo en general)

Johann Sebastian BACH (1685-1750)

Tres corals "Allein Gott In der Höh sei Ehr" BWV 662 , BWV 663, BWV 664 (Glòria a Déu a dalt del cel)

Felix MENDELSSOHN BARTHOLDY (1809-1847).

Sonata VI en re menor nº6 Op.65: Andante sostenuto-Allegro molto-Fuga-Andante (Basada en el coral luterà "Vater unser im Himmelreich" (Pare nostre que esteu en el cel)

Eduardo TORRES (1872-1934).

Canción triste

Manuel CASTILLO (1930-2005)

Variaciones sobre un tema de Manuel de Falla

Els meus pares em van inculcar disciplina i perseverança, sentiment i respecte, i un camí educacional cap a la música. Agraïda al dia a dia familiar. Les circumstancies temporals m'han fet passar per una guerra civil i la seva conseqüència una dictadura. Una etapa molt fosca. L'aixopluc de la música ho va fer més suau. Per la meua vida desfila J.S.Bach i la seva immensa obra i els meus dies es van omplir de llum. Es ell qui m'ha donat força per arribar fins avui. Ell i aquest meravellós instrument que es L'ORGUE. Tot una vida junts. M'he deixat la pell per la difusió de la música barroca peninsular: en Correa, Bruna, Cabanilles etc, compositors plens de sentiment i passió, litúrgia i profà. Un encant especial, "duende". Tota la meua força surt d'aquesta vida particular.

M'hauria agradat que no aparegués cap més obstacle, si més no els domèstics. Doncs bé tornem a viure una etapa molt fosca, i potser molt llarga també. Aquest cop es una pandèmia que ens hauria de fer prendre consciència de que si no ens hi posem tots plegats, no ens en sortirem. La mort es a l'aguait i només pensem que si no em toca als meus no existeix. Per què no hi posem fil a l'agulla i ens omplim de responsabilitat, ens respectem, deixem de singularitzar i ho pluralitzem. Despertem d'una societat de consum capitalista i voraç i mireu cap a una vida més plena de comunitat i humanitat, d'ajut al necessitat, solidaritat amb tothom. I en especial a una educació i sanitat molt malmeses i que son bàsiques per fer una vida més conscient i humana. També vull tindre una cucada d'ull cap a un sector social, també malmès, com es la mal nomenada tercera edat. Ser vell i ser una molèstia tot es un. Els vells sobrem, només som bons per aparcament de nets i per anar al banc. Jo recordo i em faig meu, les llars amb convivència de tres generacions. Avui, gràcies a la competitivitat del consumisme, els vells sobrem i som apartats. Som carn de voltor. ORGANEJO AMB RÀBIA davant tal infàmia i menyspreu a que estem sotmesos. Els diners no ho poden tot. La vida s'ha de viure i no viure per passar per la vida.